

«Hem de baixar de l'Arca de Noè per pujar a la barca de Pere»

Entrevista a Mons. Octavio Ruiz, secretari del Pontifici Consell per a la Nova Evangelització.

18/02/2013

Va treballar durant onze anys a la Congregació per a la Doctrina de la Fe sota les ordres del cardenal Ratzinger. El mateix que anys després, ja com a Benet XVI, el

cridaria, primer, per integrar-se en la pontifícia comissió per a Amèrica Llatina, i més tard, per formar part i ajudar en la creació del Pontifici Consell per a la nova evangelització. L'arquebisbe emèrit de Villavicencio, Mons. Octavio Ruiz, és un dels eclesiàstics que més insisteix avui en la necessitat que té l'Església de dur a terme una profunda conversió pastoral. En la seva recent intervenció en les Jornades de Qüestions Pastorals de Castelldaura, el prelat colombià va convidar tots els fidels a tornar al primer amor i a recuperar la frescor perenne de l'Evangelí.

Celebrat a l'octubre del 2012 el Sínode de Bisbes sobre la nova evangelització, és temps de balanç?

L'experiència del Sínode va ser summament positiva. Una característica fonamental va ser

sentir de manera directa la universalitat de l'Església: que és arreu del món i que acull totes les expressions culturals, tot desitjant respondre a les ànsies més profundes de l'ésser humà. Alhora el Sínode va ser una expressió de comunió, de respecte, d'escolta, de poder veure com es pensa diferent però tots amb el mateix interès de fer possible que ens trobem amb Jesucrist. Les sessions del Sínode van ser un bombardeig d'iniciatives, idees, i inquietuds, que ara hem de recollir, sintetitzar i organitzar per veure com encaminar la tasca de la nova evangelització. Aquest és el repte ara del nostre Pontifici Consell. D'altra banda, també esperem amb ànsia la nova exhortació apostòlica, que segurament serà com una carta de navegació no només per al nostre consell sinó per a totes les Esglésies particulars.

A l'hora de parlar de nova evangelització vostè ha recorregut en alguna ocasió a una bonica imatge: la de tornar al primer amor...

Penso que la gran novetat és, precisament, fer tornar al primer amor aquelles comunitats cristianes que es van oblidar de l'essencial de la seva fe: tants cristians que només ho són de nom, perquè el seu cor està posat en altres coses. Si som cristians és perquè acollim Crist, perquè va haver-hi una novetat i una alegria en aquells que ens van transmetre la fe i que ara nosaltres hem de transmetre-la. Com deia Joan Pau II, hem de posar un ardor molt fort en l'evangelització perquè quan comuniquem el missatge de Crist passi el que els va passar als deixebles d'Emmaús: «No s'abrusava el nostre cor quan el Senyor ens parlava pel camí?» La nova evangelització ens ha de portar a

cercar en la Paraula mateixa de Déu la frescor perenne de l'Evangeli. La novetat és Crist mateix.

En un context cultural totalment diferent, però.

Sí. En el context actual, l'Església no pot acontentar-se amb seguir la pastoral ordinària. Hem d'anar a buscar la immensa majoria de gent que no va a l'Església. Això suposa una renovació de tota l'acció pastoral. Per emprendre la nova evangelització cal fer una profunda conversió pastoral. És a dir, tenir el valor d'acceptar que hi ha moltes coses que canvien. Això no és una crítica a la tasca que s'ha fet fins ara, sinó que es tracta de veure que avui dia, nosaltres no evangelitzem com hauríem d'evangelitzar. Si l'Església ha de servir el món, s'hi ha d'apropar amb una actitud d'amor i d'acollida, no de por ni rebuig. Ha d'amarar-se d'aquella realitat per veure com allà,

en les circumstàncies actuals, es fa present Crist en aquest moment que viu la humanitat.

Com santa Caterina, vostè també creu que el rostre de l'Església, per moments, ha empal·ludit?

Aquestes paraules ens les podem aplicar tots nosaltres. I els pastors hi tenim una responsabilitat molt gran. Com també la tenen els pares de família amb els seus fills en la transmissió de la fe. Necessitem fer un canvi radical. Un pastoralista llatinoamericà deia que avui l'Església, per fer la tasca de la nova evangelització, ha de baixar de l'Arca de Noè per pujar a la barca de Pere. L'Arca de Noè va ser construïda per a la conservació de l'espècie i la nostra pastoral molts cops cerca conservar el que tenim. Hem de baixar de l'Arca de Noè i pujar a la barca de Pere! És a dir, a aquesta barca que es llança mar endins en un mar agitat

per cercar aquella pesca miraculosa. I com Pere, hem de confiar que és el Senyor qui guia l'Església, la protegeix i ens encamina perquè la pesca sigui abundant.

Com aconseguir aquesta conversió pastoral?

És una pregunta complexa, perquè no hi ha una fórmula única. En aquest sentit, la nova evangelització té com a particularitat que, mirant de comunicar el mateix missatge, cada Església particular, segons les seves pròpies circumstàncies, ha de cercar el seu camí. No es tracta, doncs, d'uniformar l'Església en un estil pastoral, sinó de cridar els pastors, en col·laboració amb els seus preveres, religiosos i laics, perquè comencin a cercar quines són les alternatives i camins que ha de seguir. És una tasca de cada Església particular i gairebé podríem dir que de cada parròquia. Cal trobar un

llenguatge que s'adapti a les circumstàncies del moment, però sense traïr el sentit i el fonament mateix de la Paraula de Déu que hem rebut. La tasca és ingent. Requereix molt de temps, molta reflexió, molta escolta de les persones, molta planificació pastoral...

Les diòcesis han de viure en clau de discerniment de nova evangelització?

L'important és prendre consciència que som en un moment d'emergència pastoral. No podem simplement repetir el que hem fet fins ara. Cal fer una revisió humil, però ben sincera, del que fem, per poder projectar-nos i obrir-nos a respondre els nous reptes. També hem de ser ben conscients de la primacia de l'acció de la gràcia. La nova evangelització no es farà realitat si no donem espai a l'acció de l'Esperit Sant en la nostra acció

concreta. Si creiem que la nova evangelització es redueix únicament a noves estratègies pastorals no arribarem a res. És l'Esperit Sant qui guia l'Església.

Són els nous moviments i comunitats la punta de llança de la nova evangelització? O ho han de ser els bisbes?

A cadascú cal donar-li el seu lloc dins de l'Església. No podem dir que els moviments siguin punta de llança, o que ho siguin les diòcesis, amb els bisbes al capdavant. Avui dia, per parlar de nova evangelització, necessitem ser persones molt obertes. Els moviments poden oferir una riquesa enorme, però alhora aquestes noves realitats han de prendre consciència que l'acció pastoral de l'Església passa pel bisbe i que és ell qui ha de dirimir la validesa del carisma en la seva Església particular. És molt

important avui dia el diàleg i una actitud de profunda obertura i comunió.

Per què es va escollir la icona de la Sagrada Família com a imatge del Pontifici Consell?

Quan es pensava en el símbol de la nova evangelització, es va començar a parlar de la dedicació de la basílica de la Sagrada Família. Enmig d'una ciutat tan secularitzada, on tants cristians han abandonat la pràctica religiosa i on hi ha tanta indiferència, sorgia als ulls de tothom la bellesa de la fe a través d'aquesta expressió artística. Era un símbol eloqüent de la presència de Déu enmig d'un món secularitzat. I aquesta és també la clau de la nova evangelització: on hi ha indiferència i llunyania de la fe, allà cal recordar que Crist hi és present.

Samuel Gutiérrez // Catalunya Cristiana

pdf | document generat
automàticament des de [https://
dev.opusdei.org/ca-es/article/hem-de-
baixar-de-larca-de-noe-per-pujar-a-la-
barca-de-pere/](https://dev.opusdei.org/ca-es/article/hem-de-baixar-de-larca-de-noe-per-pujar-a-la-barca-de-pere/) (09/08/2025)